

योएलचे पुस्तक आणि लाओदिकीया सेव्हन्थ-डे अँडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक बेचाळीस

Jeff Pippenger
2026-02-09

क्रमांक बेचाळीस

जेव्हा ख्रिस्ताच्या रेषेशी संबंध ठेवून—जिथे वसंत ऋतूतील सणांना त्यांचे प्रतिरूप ख्रिस्तामध्ये मिळाले—लेवीयव्यवस्था अध्याय तेवीस याचे प्रत्येकी बावीस वचने असलेल्या दोन समान ओळींमध्ये विभाजन केले जाते, तेव्हा आपण अशी एक रेषा दर्शवू शकतो जी शुक्रवारी संध्याकाळी होणाऱ्या पासओव्हरच्या तीन टप्प्यांपासून, शब्बाथच्या अखमीर भाकरांच्या सणापासून, आणि आठवड्याच्या पहिल्या दिवशीच्या प्रथमफळांपासून आरंभ होते. हे एक मार्गचिन्ह आहे, जसे ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याने दर्शविले आहे; परंतु त्या एका मार्गचिन्हाला तीन टप्पे आहेत.

जेव्हा आपण पुनरुत्थानापासून प्रारंभ करून पुढील चाळीस दिवसांकडे जातो, तेव्हा आपण एका निर्णायक वळणबिंदूपाशी येतो; कारण त्याच वेळी ख्रिस्ताने प्रत्यक्ष समोरासमोर शिकविणे थांबविले आणि तो मेघांमध्ये आरोहित झाला. एक लाख चव्वेचाळीस हजारही मेघांमध्ये आरोहित होतात.

आणि त्यांनी स्वर्गातून त्यांना म्हणणारा एक मोठा आवाज ऐकला, “येथे वर या.” आणि ते मेघात स्वर्गात वर गेले; आणि त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले. आणि त्याच घटकेत मोठा भूकंप झाला, आणि शहराचा दहावा भाग पडला, आणि त्या भूकंपात सात हजार माणसे ठार झाली; आणि उरलेले भयभीत झाले, आणि त्यांनी स्वर्गाच्या देवाला गौरव दिला. दुसरा हाय निघून गेला आहे; आणि पाहा, तिसरा हाय त्वरेने येत आहे. आणि सातव्या देवदूताने कर्णा फुंकला; आणि स्वर्गात मोठमोठे आवाज झाले, असे म्हणणारे, “या जगाची राज्ये आपल्या प्रभूची आणि त्याच्या ख्रिस्ताची राज्ये झाली आहेत; आणि तो युगानुयुगे राज्य करील.” प्रकटीकरण 11:12-15.

दुसरे आणि तिसरे अरिष्ट म्हणजे इस्लाम होय, आणि सातवा देवदूत हे तिसरे अरिष्ट आहे, जे पुन्हा एकदा इस्लामच आहे. तिसरे अरिष्ट भूकंपाच्या वेळी लवकर येते. हा भूकंप म्हणजे संयुक्त राज्यांतील रविवारचा कायदा; संयुक्त राज्ये हे प्रकटीकरण तेरावा अध्यायातील पृथ्वीचे श्वापद आहे, आणि रविवारचा कायदा ही हालचाल आहे, जी एक कंप आहे. पृथ्वीचे श्वापद हे दहा राजांपैकी प्रमुख राजा आहे, आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी संयुक्त राज्यांचा पाडाव झाला असता, नगराचा दहावा भाग पडलेला असेल. रविवारच्या कायद्याच्या त्याच वेळी, एलिया आणि मोशे यांनी प्रतिनिधित्व केलेले ते दोन साक्षीदार—जे तेच दोन साक्षीदार होते जे ख्रिस्तासह रूपांतरित अवस्थेत पेत्र, याकोब आणि योहान यांना प्रगट झाले—मेघात स्वर्गात उचलले जातात, आणि सर्वजण पाहतात, कारण त्यांच्या शत्रूंनी त्यांना पाहिले.

पुनरुत्थानानंतर चाळीस दिवसांनी येशू मेघांत “वर गेला,” आणि वरच्या खोलीतील दहा दिवसांचा कालावधी सुरू झाला. आरोहण हे एक दृश्य परीक्षण आहे, जसे तीन देवदूतांपैकी दुसऱ्याचे आहे. त्याच्या आरोहणाच्या वेळी देवदूतांनी असे घोषित केले की, तो जसा मेघांसह वर गेला, तसाच तो मेघांसह परत येईल.

आणि त्याने या गोष्टी बोलून झाल्यावर, ते पाहत असता तो वर उचलला गेला; आणि एका मेघाने त्याला त्यांच्या दृष्टीआड घेतले. आणि तो वर जात असता ते स्वर्गाकडे एकटक पाहत उभे असताना, पाहा, शुभ्र वस्त्रे परिधान केलेले दोन पुरुष त्यांच्या जवळ उभे राहिले; त्यांनीही म्हटले, “गालीलातील लोकहो, तुम्ही स्वर्गाकडे पाहत का उभे आहात? हा जो येशू तुमच्यापासून स्वर्गात वर घेतला गेला आहे, तो जसा तुम्ही त्याला स्वर्गात जाताना पाहिले, तसाच पुन्हा येईल.” प्रेषितांची कृत्ये 1:9-11.

त्याच्या दुसऱ्या आगमनावेळी त्याचे पुनरागमन त्याच्या राज्याच्या “वैभवात” आहे.

म्हणून जो कोणी या व्यभिचारी आणि पापी पिढीत माझी आणि माझ्या वचनांची लाज बाळगेल, त्याची मनुष्यपुत्रालाही लाज वाटेल, जेव्हा तो आपल्या पित्याच्या गौरवाने पवित्र देवदूतांसह येईल. मार्क ८:३८.

हीच ती "महिमा" आहे, जी पेत्र, याकोब आणि योहान यांनी रूपांतराच्या पर्वतावर पाहिली. रूपांतराचा पर्वत हाही दुसरा टप्पा होता; त्याच्या आधी कैसरीया फिलिप्पी आणि त्यानंतर अनुक्रमे कैसरीया मारीतिमा येतात. दुसरी परीक्षा ही पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा देखील आहे, अशी परीक्षा की ज्यासाठी पशूची प्रतिमा घडविली जात आहे, ही भविष्यसूचक ओळख आवश्यक असते. दुसरी परीक्षा म्हणजे मेलजाराने दानियेल आणि त्याच्या मित्रांची मुखमुद्रा, शाकाहार न केलेल्यांच्या मुखमुद्रेशी तुलना करण्यासाठी केलेली तपासणी देखील होय. ही एक दृश्य परीक्षा आहे. अब्रामच्या कराराच्या इतिहासातील तीन करार-टप्प्यांतील दुसरा टप्पा म्हणजे सुंतेचे "चिन्ह" होय. दुसरा टप्पा देवाच्या लोकांवर मोहोर बसविण्याचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा त्यांना ध्वजाप्रमाणे उंचाविले जाते. दुसरा टप्पा तो आहे, जिथे "महिमा" प्रकट होते, कारण पहिल्या दूताच्या तीन टप्प्यांमध्ये भय, "महिमा" आणि न्याय हे आहेत. पेंटेकोस्टाच्या कालखंडातील चाळिसावा दिवस रूपांतराच्या पर्वताशी सुसंगत आहे. आपली जोडे काढा, कारण तुम्ही पवित्र भूमीवर आहात.

स्वर्गारोहण ही एक दृश्य परीक्षा आहे, आणि सणांच्या क्रमात, चाळीसाव्या दिवशी होणाऱ्या स्वर्गारोहणाच्या आधी पाच दिवस कर्णनिनादाच्या सणाने येतात. कर्णनिनादाचा सण सातव्या कर्णनिनादाच्या इशाऱ्याची ओळख करून देतो, जो इस्लामचा इशारा आहे.

तुऱ्यांच्या पाच दिवसांनी आरोहण येते, आणि मग आरोहणानंतर पाच दिवसांनी प्रायश्चित्ताचा दिवस न्यायाची खूण करतो. तुतारी म्हणजे प्राचीन मार्ग आहेत; ती लाओदिकीया संदेश आहे; ती इस्लाम आहे; आणि ती पहिल्या देवदूताचा पायाभूत संदेश आहे. पाच दिवसांनी, जेव्हा "समोरासमोर" दिले जाणारे शिक्षण संपते, तेव्हा दुसऱ्या देवदूताची दृश्य दुसरी चाचणी आरोहणाने चिन्हांकित केली जाते. त्यानंतर पाच दिवसांनी, न्याय तिसऱ्या देवदूताची खूण करतो.

देवाच्या घराण्यावरचा न्याय पूर्ण झाल्यानंतर पाच दिवसांनी, पेंटेकोस्टच्या दिवसाने चिन्हांकित केल्याप्रमाणे, संयुक्त संस्थानांवर न्याय येतो.

आणि त्याने अब्रामास म्हटले, हे निश्चित जाण की तुझे संतती त्या त्यांच्या नसलेल्या देशात परकी ठरेल, आणि ते त्यांची सेवा करतील; आणि ते त्यांना चारशे वर्षे पीडा देतील; आणि ज्या राष्ट्राची ते सेवा करतील, त्या राष्ट्राचा मी न्याय करीन; आणि त्यानंतर ते मोठ्या संपत्तीसह बाहेर पडतील. उत्पत्ति 15:13, 14.

संयुक्त संस्थानांची "जाति" न्यायली जाते त्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांकडे असलेले "महान सार" हे यशया अध्याय सहामधील सार आहे, जे दैवीत्वाचे प्रतिनिधित्व करते. अब्राहामाच्या करारातील भविष्यवाणी, "आणि त्या जातीलाही," असे म्हणते; यामुळे हे ओळखले जाते की रविवारच्या कायद्यापूर्वीच देवाच्या लोकांवर शिक्का मारला जातो. त्यानंतर रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, तंबूच्या सणाच्या सात दिवसांनी दर्शविलेल्या एका कालखंडात, देवाच्या घराबाहेरील महान लोकसमुदायावर न्याय पूर्ण केला जात असताना, उत्तरवर्षाव अपरिमित प्रमाणात ओतला जातो.

१८ जुलै, २०२० रोजी दोन साक्षीदारांचा सदोम व मिसरच्या रस्त्यांमध्ये वध करण्यात आला. हे दोन साक्षीदार मोशे आणि एलिया होते, आणि विल्यम मिलर हा आपल्या इतिहासातील एलिया होता. आपल्या स्वप्नात त्याने एका क्षणासाठी डोळे मिटले, आणि १८ जुलै, २०२० रोजी त्याने भविष्यसूचक रीतीने मृत्यूमध्ये आपले डोळे मिटले. जेव्हा त्याने डोळे उघडले, तेव्हा खोली रिकामी होती; एक दार आणि खिडक्या उघड्या होत्या. त्यानंतर जेव्हा मिलरने त्या घाण झाडणाऱ्या मनुष्याचे कार्य होत असल्याचे पाहिले, तेव्हा त्याने त्याला सावध राहण्याची विनंती केली, आणि त्या घाण झाडणाऱ्या मनुष्याने त्याला सर्व काही ठीक होईल अशी खात्री दिली.

जुलै २०२३ मध्ये मिलर अरण्यात जागा झाला, तेव्हा डिसेंबर ३१, २०२३ रोजी होणाऱ्या पुनरुत्थानाच्या अगदी आधी बेखमीर भाकरांच्या सणाचे आगमन झाले. त्या वेळी—खऱ्या मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेष्टकीय संदेश, ती “आरोळी” जिचे प्रतिरूप यापूर्वी कधीही उघडण्यात आलेल्या प्रत्येक इतर संदेष्टकीय संदेशाने दर्शविले होते, उघडला जाऊ लागला; कारण साडेतीन दिवसांच्या शेवटी “अंतकाळ” ओळखला जातो, आणि “अंतकाळात” नेहमीच एक संदेष्टकीय उघडणे असते. हे नेहमीच असेच असते, कारण ख्रिस्त काल, आज आणि सर्वकाळ एकच आहे. मनुष्यांशी त्याचे व्यवहार सदैव तसेच असतात, कारण तो आता ज्या “रेषांवर” कार्य करतो, त्याच “रेषांवर” तो नेहमी कार्य करित आला आहे. साडेतीन दिवसांच्या शेवटी येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघडण्यात आले.

पुनरुत्थित देहाचा पूर्वछाया आदामामध्ये दर्शविला गेला होता, जो प्रथम घडविला गेला, आणि त्यानंतर त्याच्यावर जीवनश्वास फुंकला गेला. यहेज्केल ३७ मधील मृत, कोरडी हाडेही प्रथम एका भविष्यवाणीद्वारे रचली गेली, आणि त्यानंतर दुसऱ्या भविष्यवाणीद्वारे त्यांना जीवन प्राप्त झाले; त्या भविष्यवाणीने चार वाऱ्यांच्या संदेशासह जीवनश्वास निर्जीव देहात आणला, हाच तो शिक्कामोर्तब करण्याचा संदेश होय. या दोन्ही दृष्टांतांमध्ये उघड करण्यात आलेली भविष्यवाणी दोन भागांची आहे, आणि ती विविध प्रकारांनी सादर केली जाते. ते अंतर्गत आणि बाह्य असे आहेत; ते उलई आणि हिदेकेल नद्यांचे दर्शन आहेत; ते chazon आणि mareh ही दर्शने आहेत; ते दोन साक्षीदार, दोन सुवर्ण नळ्या आहेत, आणि असेच पुढे.

मिलराइट इतिहासात, मध्यरात्रीची हाक ही दुसऱ्या देवदूताच्या भविष्यवाणीशी संलग्न झालेली भविष्यवाणी होती. ही दोन टप्प्यांची भविष्यवाणी होती. जेव्हा २०२३ मध्ये मृत कोरडी हाडे पुन्हा जिवंत करण्यात आली, तेव्हा भविष्यसूचक आवश्यकतेनुसार त्यांची परीक्षा होणे अपरिहार्य होते; कारण एखाद्या भविष्यवाणीचे उन्मोचन नेहमीच तीन टप्प्यांच्या परीक्षेची प्रक्रिया आरंभ करते. पहिल्या दोन परीक्षा या पायाभूत परीक्षा आणि त्यानंतर मंदिराची परीक्षा अशा असतील.

पुनरुत्थानानंतर पाच दिवसांनी—बेखमीर भाकरांच्या कालावधिद्वारे प्रतिकात्मकरीत्या दर्शविलेला अरण्यातील आवाज समाप्त होतो; कारण मिलर आणि योहान बाप्टिस्ता यांच्याद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या एलियाने, ज्यांच्या जोडे वाहण्यास ते स्वतःला अयोग्य मानत होते, त्या एकासाठी मार्ग तयार केला. पुनरुत्थानाच्या वेळी येशू आपल्या “समोरासमोर” अशा शिक्षणाच्या चाळीस दिवसांच्या कालावधीस प्रारंभ करतो. “समोरासमोर” असे ते शिक्षण दानियेलासाठी दहाव्या अध्यायात बाविसाव्या दिवशी आरंभ झाले. तेथे ते तीन पावले आणि तीन स्पर्श, तसेच बलवान होण्याच्या द्विगुणीकरणासह दर्शविलेले आहे.

चाळीस दिवस संपण्यापूर्वी पाच दिवस, इस्लामच्या तुरईचा इशारा वाजविला जातो. इस्लामचा इशारा त्या गाढवाने दर्शविला गेला होता, ज्यावर बसून ख्रिस्ताने यरुशलमात आपला विजयोत्सवी प्रवेश केला. तो जैतून पर्वताच्या उताराने खाली उतरून यरुशलमात जाण्यापूर्वी, त्याने प्रथम आपल्या शिष्यांना जाऊन ते गाढव सोडविण्याची आज्ञा केली.

“हे दर्शन १८४७ मध्ये देण्यात आले, त्या वेळी सब्त पाळणारे अॅडव्हेंट बंधू फारच थोडे होते; आणि त्यांपैकीही फारच थोड्यांना असे वाटत होते की त्याचे पालन हे देवाच्या लोकांमध्ये आणि अविश्वासूंमध्ये सीमारेषा ओढण्याइतके पुरेसे महत्त्वाचे आहे. आता त्या दर्शनाची पूर्तता दिसू लागली आहे. येथे उल्लेखिलेला ‘त्या संकटकाळाचा आरंभ’ म्हणजे पीडा ओतल्या जाऊ लागतील तो काळ नव्हे, तर त्या ओतल्या जाण्याच्या अगोदरचा एक अल्प काळ होय, जेव्हा ख्रिस्त पवित्रस्थानात आहे. त्या वेळी, तारणाचे कार्य समाप्तीकडे जात असताना, पृथ्वीवर संकट येत राहिल, आणि राष्ट्रे क्रोधित होतील, तरीही तिसऱ्या देवदूताच्या कार्यास अडथळा येऊ नये म्हणून त्यांना आवर घातला जाईल. त्या वेळी ‘उत्तरवर्षा,’ किंवा प्रभूच्या सान्निध्यातून येणारे ताजेतवानेपण, येईल, जेणेकरून तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या घोषणेला सामर्थ्य मिळावे, आणि सात शेवटच्या पीडा ओतल्या जातील त्या काळात पवित्र जन उभे राहण्यास सिद्ध व्हावेत.” Early Writings, 85.

9/11 रोजी त्याने आपल्या देवदूतांना गाढवाला सैल सोडण्याची आज्ञा दिली, आणि मग कनिष्ठ जॉर्ज बुशने त्या गाढवाला आवर घातला. कोरेश हा पहिल्या देवदूताचा नमुना दर्शवितो, कारण त्याने पहिल्या हुकुमाची घोषणा केली. म्हणून तो 11 ऑगस्ट, 1840 आणि 9/11 या दोन्हींचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि 9/11 रोजी “राष्ट्रांच्या क्रोधाने” दर्शविलेल्या इस्लामला मुक्त करण्यात आले आणि नंतर नियंत्रणात ठेवण्यात आले. त्या वेळी उत्तरवर्षाव पडू लागला. कोरेश 11 ऑगस्ट, 1840 आणि 9/11 येथे असलेल्या इस्लामच्या या दोन्ही मार्गाचिन्हांचे प्रतिनिधित्व करतो.

“तीन आठवडे गॅब्रिएल अंधकाराच्या शक्तींशी झुंज देत होता, कुरूशाच्या मनावर कार्यरत असलेल्या प्रभावांना निष्प्रभ करण्याचा प्रयत्न करीत होता; आणि हा संघर्ष संपण्यापूर्वी, ख्रिस्त स्वतः गॅब्रिएलच्या साहाय्यास आला. ‘पर्शियाच्या राज्याच्या अधिपतीने मला एकवीस दिवस प्रतिकार केला,’ असे गॅब्रिएल घोषित करतो; ‘परंतु पाहा, प्रमुख अधिपतींपैकी एक असलेला मायकल मला मदत करण्यास आला; आणि मी तेथे पर्शियाच्या राजांबरोबर राहिलो.’ दानियेल 10:13. देवाच्या लोकांच्या वतीने स्वर्ग जे काही करू शकत होता ते सर्व करण्यात आले. अखेरीस विजय संपादन करण्यात आला; शत्रूच्या शक्तींना कुरूशाच्या सर्व दिवसांत आणि त्याचा पुत्र कॅम्बायसीस, ज्याने सुमारे साडेसात वर्षे राज्य केले, त्याच्या सर्व दिवसांत आवर घालण्यात आला.” Prophets and Kings, 571.

सायरस, ११ ऑगस्ट १८४० रोजी जेव्हा ऑटोमनचे वर्चस्व संपुष्टात आले, अग्रदूतांनी जसे व्यक्त केले, तसे दुसऱ्या शापाचे इस्लाम आवरले गेले. या आवरामुळे तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या काळ-भविष्यवाणीचा समाप्तिबिंदू चिन्हांकित झाला; ही भविष्यवाणी तेव्हा आरंभ झाली होती, जेव्हा चार देवदूत—जे चार इस्लामी सुलतानांचे प्रतिनिधित्व करीत होते—सहाव्या देवदूताद्वारे सोडण्यात आले; आणि तो सहावा देवदूत इस्लामच्या तीन शापांपैकी दुसऱ्या शापाचे प्रतिनिधित्व करीत होता. ९/११ रोजी इस्लामने प्रहार केला आणि नंतर तो आवरला गेला, जसे सायरसच्या इतिहासात आणि १८४० च्या इतिहासात त्या आवरण्याद्वारे दर्शविले आहे. त्या तिन्ही साक्षीदारांनी इस्लामचे आवरणे किंवा सोडून देणे ओळखून दाखविले, आणि ख्रिस्ताच्या विजयोत्सवी प्रवेशाच्या प्रारंभी गाढवी सोडली गेली.

त्याच्या विजयी प्रवेशापूर्वी गाढव सोडविले जाणे, आरोहणाच्या पाच दिवस आधी येणारा तुरईचा संदेश ओळखून देते. इस्लाम पुन्हा एकदा मुक्त केला जात आहे हा संदेश—जसा 9/11 वेळी झाला होता, आणि जसा पंधरा दिवसांनी रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, जो पॅटेकोस्ट आहे, पुन्हा केला जाईल—हाच तो संदेश आहे जो मध्यरात्रीच्या हाकेच्या आरंभाची खूप करतो. गाढव सोडविले जाणे हे मध्यरात्रीच्या हाकेच्या संदेशाच्या घोषणेची सुरुवात किंवा अल्फा दर्शविते, आणि रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, जिथे मध्यरात्रीची हाक मोठ्या हाकेत रूपांतरित होते, तेथे इस्लाम पृथ्वीच्या पशूवर पुन्हा प्रहार करतो.

मध्यरात्रीच्या आरोहणीचा काळ इस्लामकडून झालेल्या अल्फा आघाताने सुरू होतो आणि तो इस्लामकडून झालेल्या ओमेगा आघाताने समाप्त होतो. संयुक्त राज्यांवरील इस्लामचे आघात बिलाम आणि त्याच्या गाढवाच्या साक्षीत दर्शविले गेले आहेत, जी अर्थातच गणना अध्याय बावीस मध्ये मांडली आहे. पृथ्वीच्या पशूच्या प्रोटेस्टंट शिंगाच्या नात्याने लाओदिकीया येथील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीचे भविष्य यशया 22:22 (internal) मध्ये दर्शविले गेले आहे, आणि रिपब्लिकन शिंगाचे भविष्य गणना 22:22 (external) आणि पुढे मांडले गेले आहे.

तो गेला म्हणून देवाचा क्रोध भडकला; आणि परमेश्वराचा दूत त्याच्या विरोधासाठी मार्गात उभा राहिला. त्या वेळी तो आपल्या गाढवावर बसला होता, आणि त्याचे दोघे सेवक त्याच्याबरोबर होते.

आणि गाढवीने परमेश्वराचा दूत मार्गात उभा असलेला पाहिला, आणि त्याच्या हातात त्याची उपसलेली तलवार होती; तेव्हा गाढवी मार्ग सोडून वळली, आणि शेतात गेली; मग बलामाने तिला मार्गावर आणण्यासाठी गाढवीला मारले. गणना 22:22, 23.

9/11 च्या वेळी, खोटा संदेश बलाम—जो संयुक्त राज्ये आणि जॉर्ज बुश कनिष्ठ यांचे प्रतिनिधित्व करतो—आपला पिता जॉर्ज बुश वरिष्ठ यांनी जागतिकतावाद्यांच्या संयुक्त राज्यांना उलथवून टाकण्याच्या प्रयत्नात आरंभ केलेले कार्य

पूर्ण करण्याचा प्रयत्न करीत होता, आणि त्याने ज्याला “नवी जागतिक व्यवस्था” असे म्हटले होते ती अंमलात आणण्याचा प्रयत्न करीत होता. जागतिकतावादांची बायबलाधिष्ठित प्रेरणा म्हणजे देवाच्या अवशिष्ट लोकांना ठार मारणे; आणि जॉर्ज बुश कनिष्ठ आपल्या पित्याच्या “नवी जागतिक व्यवस्था” आणण्याच्या, त्याने जसे तिला संबोधले, त्या भविष्यसूचक वारशाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतो. बुश यांची “नवी जागतिक व्यवस्था” रविवारच्या कायद्याच्या वेळी अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांच्या त्रिविध ऐक्यापर्यंत पोहोचते; आणि जॉर्ज बुश कनिष्ठ त्या कालखंडाच्या प्रारंभाला चिन्हांकित करतो जो रविवारच्या कायद्यापाशी परिपूर्णतेस पोहोचतो—जो शिक्कामोर्तब करण्याचा काळ आहे, पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेचा काळ आहे, प्रकटीकरण अठराच्या पहिल्या आवाजाने दर्शविलेला कालखंड आहे, आणि याहून बरेच काही आहे. बलामाच्या गाढवाने जागतिकतावादी कार्यक्रमाला बाजूला वळविले, जोपर्यंत एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या कपाळांवर शिक्का मारला जात नाही.

आसाफाचे गीत किंवा स्तोत्र. हे देवा, तू मौन धरू नकोस; शांत राहू नकोस, आणि हे देवा, स्थिर बसू नकोस. कारण पाहा, तुझे शत्रू गोंधळ माजवीत आहेत; आणि जे तुझा द्वेष करतात त्यांनी मस्तक उंचावले आहे. त्यांनी तुझ्या लोकांविरुद्ध कपटी मसलत केली आहे, आणि तुझ्या गुप्त राखिलेल्यांविरुद्ध सल्लामसलत केली आहे. त्यांनी म्हटले आहे, या, आपण त्यांना राष्ट्र म्हणून नष्ट करून टाकू या; म्हणजे इस्राएलचे नाव पुन्हा स्मरणात राहणार नाही. कारण त्यांनी एकचित्ताने परस्पर सल्ला केला आहे; ते तुझ्याविरुद्ध संधिबद्ध झाले आहेत. स्तोत्रसंहिता 83:1-5.

सहाव्या वचनापासून पुढे “शत्रू” यांची ओळख “दहा” राष्ट्रे अशी करून दिली आहे, ज्यांचे प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात दहा राजे म्हणून प्रतिनिधित्व केलेले आहे. तेथे ते दहा राजे एकचित्त आहेत, परंतु आसाफ म्हणतो, “ते एकचित्ताने परस्पर सल्ला करीत आहेत; ते तुझ्याविरुद्ध संधिबद्ध झाले आहेत.” हे दहा राजे म्हणजे उत्तरकाळातील जागतिकतावादी दुष्ट महासंघ होय, ज्यांनी “इस्राएल” अर्थात “तुझे गुप्तजन” यांना “राष्ट्र” म्हणून “न राहू देण्यासाठी” “छाटून टाकण्याचा” निर्धार केला आहे. तीनपदरी संघटनेचे “मस्तक” म्हणून पापसत्तेला “उंचावणाऱ्या” या दहा राजांच्या महासंघाचे कार्य म्हणजे आध्यात्मिक “इस्राएल” यांचा नाश करणे होय, जे “परमश्रेष्ठाच्या गुप्त निवासस्थानात” लपविलेले आहेत.

९/११ च्या वेळी इस्लामचा गाढवाने अजगराचा कार्यक्रम त्याच्या मार्गापासून वळविला, कारण प्रकटीकरण १८ मधील सामर्थ्यवान देवदूत आपल्या हातात तलवार घेऊन खाली उतरला. त्या वेळी अंतर्गत परीक्षा ही जुने मार्गाकडे परत फिरण्याची होती. त्या टप्प्यावर, प्रकटीकरण अठरा यांच्या पहिल्या तीन वचनांच्या इतिहासात जसे मांडले आहे, तसेच पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या मिलराइट इतिहासांची पुनरावृत्ती पुन्हा सुरू झाली. ही पहिली तीन वचने तीच होती, जी सिस्टर व्हाइट यांनी असे म्हटले की, न्यू यॉर्क शहरातील महान इमारती पाडल्या जातील तेव्हा ती पूर्ण होतील.

९/११ रोजी प्रकटीकरण १८:१-३ पूर्ण झाले, आणि ११ ऑगस्ट १८४० रोजी आपल्या तेजाने पृथ्वी प्रकाशित करण्यासाठी उतरलेल्या पहिल्या देवदूताच्या समांतरतेस त्यानंतर बाबेलच्या पतनाची घोषणा करणाऱ्या दुसऱ्या देवदूताची जोड मिळाली. बिलाम हा पहिल्या देवदूताचे प्रतीक होता, आणि बिलामाबरोबर त्याचे दोन सेवक होते, जे दुसऱ्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व करीत होते.

खोट्या संदेष्ट्याच्या रिपब्लिकन शिंगाच्या बालामाच्या दृष्टांतात, बालामाचा इस्लामच्या गाढवाशी आणखी दोनदा सामना होणार होता. तिसऱ्या सामन्यात ते गाढव “बोलेल,” आणि भविष्यवाणीचे बोलणे रविवारच्या कायद्याची खूण ठरते. ७ ऑक्टोबर २०२३ रोजी त्या गाढवाने पुन्हा प्रहार केला, परंतु आध्यात्मिक आधुनिक गौरवशाली भूमीवर नव्हे. त्याने प्रत्यक्ष प्राचीन गौरवशाली भूमीवर प्रहार केला, आणि बालाम व त्याचे गाढव आता त्यांच्या दुसऱ्या सामन्यात होते.

परमेश्वराचा दूत द्राक्षमळ्यांच्या वाटेत उभा राहिला; एका बाजूस भिंत होती, आणि दुसऱ्या बाजूसही भिंत होती. गाढवीने परमेश्वराचा दूत पाहिला तेव्हा ती भिंतीकडे वळली आणि बलामाचा पाय भिंतीवर दाबून चिरडला; म्हणून त्याने तिला पुन्हा मारले. गणना 22:24, 25.

प्राचीन इस्राएलची द्राक्षबाग लाओदीकियातील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिझमच्या द्राक्षबागेचे निदर्शक आहे. त्या दोन्ही करारबद्ध लोक आहेत, ज्यांना देवाच्या नियमाचे विश्वस्त म्हणून जबाबदारी देण्यात आली होती; हा नियम “भिंत” या प्रतीकाने दर्शविला आहे, आणि तो द्राक्षबागेची रचना करणाऱ्या घटकांपैकी एक आहे.

माझ्या द्राक्षमळ्यासाठी आणखी काय करणे शक्य होते, जे मी त्याच्यासाठी केले नाही? मग जेव्हा मी अपेक्षा केली की त्याने द्राक्षे उत्पन्न करावी, तेव्हा त्याने रानटी द्राक्षेच का उत्पन्न केली? आणि आता या; मी माझ्या द्राक्षमळ्याचे काय करीन ते तुम्हांला सांगतो: मी त्याचे कुंपण काढून टाकीन, आणि तो खाऊन टाकला जाईल; त्याची भिंत पाडून टाकीन, आणि तो तुडविला जाईल. यशया ५:४, ५.

प्राचीन शब्दशः आणि आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएल या दोघांनीही बंड केले आणि त्यांच्या पवित्र जबाबदाऱ्यांना नाकारले. 9/11 पासून संडे कायद्यापर्यंत एक भविष्यसूचक मुद्दा “भिंती”द्वारे दर्शविला जातो. हा भविष्यसूचक मुद्दा म्हणजे संयुक्त संस्थानांच्या संविधानातील चर्च आणि राज्य यांच्या विभाजनाच्या “भिंतीचा” नाश होय. 9/11 च्या वेळी बुश यांनी पॅट्रियट ॲक्ट लागू केला, जो संविधान उलथवून टाकण्याच्या दिशेने एक मोठे पाऊल होते; कारण तेथेच संविधानाला मार्गदर्शन करणारे तत्त्वज्ञान उलटपालटे करण्यात आले, जेव्हा रोमन कायद्याची ती तत्त्वे—ज्यांनुसार एखादी व्यक्ती निर्दोष सिद्ध होईपर्यंत दोषी मानली जाते—इंग्रजी कायद्याच्या त्या तत्त्वांपेक्षा वरचढ मानली गेली, जी एखादी व्यक्ती दोषी सिद्ध होईपर्यंत निर्दोष आहे, असे प्रतिपादन करतात.

9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या काळात “भिंती”चे भविष्यसूचक संदर्भ आढळतात. बिलामच्या गाढवाप्रमाणे इस्लाम भिंतींवर आदळतो, हे दर्शविते की संविधानातील तत्त्वे उलथून टाकण्यासाठी दिशाभूल करणारी तर्कशृंखला पुरविणारा मुद्दा इस्लामच असेल. या भविष्यसूचक अर्थाने, इस्लाम—एक बायबलनुसार खोटा संदेष्टा—पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या काळात संयुक्त संस्थानांना फसवितो; जसा संयुक्त संस्थानांचा खोटा संदेष्टा जगाच्या पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेच्या काळात संपूर्ण जगाला फसवितो.

७ ऑक्टोबर, २०२३ रोजी इस्लामच्या गाढवाने प्राचीन शब्दशः गौरवशाली देशावर आक्रमण केले, आणि मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या घोषणेपूर्वी जेव्हा ते गाढव सोडले जाईल, तेव्हा इस्लाम पुन्हा संयुक्त संस्थानांवर—आधुनिक आध्यात्मिक गौरवशाली देशावर—जसा त्याने 9/11 रोजी केला तसाच प्रहार करील. बलाम दुसऱ्यांदा गाढवाला मारतो तेव्हा तो दुसरा दूत असतो, आणि दुसरा दूत नेहमी दुपटीची निर्मिती करतो, जसे दोन भिंती असलेल्या “द्राक्षमळ्यांच्या वाटे”द्वारे दर्शविले आहे.

मग परमेश्वराचा दूत पुढे गेला आणि अशा एका अरुंद जागी उभा राहिला की, उजवीकडे वा डावीकडे वळण्यास काहीच मार्ग नव्हता. आणि गाढवीने परमेश्वराचा दूत पाहिला तेव्हा ती बलामाच्या खाली कोसळून बसली; तेव्हा बलामाचा क्रोध भडकला, आणि त्याने गाढवीला काठीने मारले. मग परमेश्वराने गाढवीचे तोंड उघडले, आणि ती बलामाला म्हणाली, “मी तुला असे काय केले आहे, की तू मला या तीन वेळा मारले आहेस?” गणना 22:26-28.

जेव्हा आपण बावीसावे वचन आणि त्यानंतरची आणखी तीन वचने अधिक बारकाईने विचारात घेतो, तेव्हा आपल्याला आढळते की गाढवाला प्रत्यक्षात पहिल्यांदा तेवीसाव्या वचनात मारण्यात येते.

आणि तो गेला म्हणून देवाचा क्रोध प्रज्वलित झाला; आणि परमेश्वराचा दूत त्याच्या विरोधक म्हणून मार्गात उभा राहिला. त्या वेळी तो आपल्या गाढवीवर बसला होता, आणि त्याचे दोन सेवक त्याच्याबरोबर होते.

आणि गाढविणीने परमेश्वराचा दूत मार्गात उभा असून त्याच्या हातात उपसलेली तलवार असल्याचे पाहिले; तेव्हा गाढविणी मार्ग सोडून शेतात वळली; आणि तिला पुन्हा मार्गावर आणण्यासाठी बलामाने गाढविणीला मारले. गणना २२:२२, २३.

खोटा संदेष्टा होण्यासाठी विनंती स्वीकारल्यामुळे देवाचा बलामावर झालेला क्रोध हा मत्तय २२ च्या शेवटच्या वचनात ख्रिस्ताने कुतर्क करणाऱ्या यहुदांबरोबरचा आपला संवाद समाप्त केला त्याच्या समांतर होता. गणना २२ मधील

तेविसावे वचन मत्तय २३ अध्यायाशी जुळते, आणि गणना मधील चोविसावे व पंचविसावे वचन मत्तय २४ व २५ अध्यायांशी जुळतात. सव्वीसावे, सत्तावीसावे आणि अठ्ठावीसावे वचने मत्तय २६, २७, २८ अध्यायांशी जुळतात.

मत्तय २३ हा पहिला देवदूत आहे, २४ आणि २५ हे दुसरा देवदूत आहेत, आणि २६, २७ व २८ हे तिसरा देवदूत आहेत. गणना २२ मध्ये, २३वा वचन हा पहिला देवदूत आहे, २४वे आणि २५वे वचने दुसरा देवदूत आहेत, आणि २६वे, २७वे व २८वे वचने तिसरा देवदूत आहेत. मत्तय हा करारातील लोकांना—जुन्या आणि नव्या—संबोधित करीत आहे; गणना हे ओळखून देते की, संयुक्त संस्थानांमध्ये सुरू होणाऱ्या आणि त्यानंतर जगभर पसरत जाणाऱ्या रविवार-उपासनेवर देवाच्या ताडनाचे साधन म्हणून इस्लामची भूमिका काय आहे. तिसऱ्या प्रहारानंतर, जेव्हा गाढवी बोलते, तेव्हा बलामाला आत्ताच काय घडले होते याचा प्रकाश होतो.

मग परमेश्वराने बलामाचे डोळे उघडले, आणि त्याने परमेश्वराचा दूत मार्गात उभा असलेला, आणि त्याच्या हातात उपसलेली तलवार असलेला, पाहिला; तेव्हा त्याने आपले मस्तक झुकविले आणि तो उपडा होऊन आपल्या मुखावर पडला. आणि परमेश्वराच्या दूताने त्याला म्हटले, “तू तुझ्या गाढवीला या तिन्ही वेळा का मारलेस? पाहा, मी तुला विरोध करण्यासाठी बाहेर पडलो आहे, कारण तुझा मार्ग माझ्या दृष्टीने विपरीत आहे. गाढवीने मला पाहिले, आणि या तिन्ही वेळा ती माझ्यापासून वळली; ती माझ्यापासून वळली नसती, तर आता नक्कीच मी तुला ठार मारले असते, आणि तिला जिवंत ठेवले असते.” तेव्हा बलाम परमेश्वराच्या दूताला म्हणाला, “मी पाप केले आहे; कारण तू माझ्या विरोधात मार्गात उभा आहेस हे मला माहीत नव्हते; म्हणून आता जर ते तुला अप्रिय असेल, तर मी पुन्हा मागे फिरून जाईन.” गणना २२:३१-३४.

बलाम हा खोटा संदेष्टा दर्शवितो, आणि तो म्हणजे संयुक्त संस्थाने, जे रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी अजगराप्रमाणे बोलते. रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, जेव्हा तो प्रबुद्ध होतो, तेव्हा तो अजूनही बाबेलमध्ये असलेल्यांचे प्रतिनिधित्व करतो; त्यानंतर त्यांना रविवारीच्या कायद्याच्या प्रश्नाविषयी जागृत केले जाते आणि त्यांना बाबेलमधून बाहेर बोलावले जाते.

मिलरकडून अखमीर भाकरीचा संदेश शिकविण्याचे पाच दिवस, त्यानंतर ख्रिस्ताने आपल्या याजकांना—जे तीस या संख्येद्वारे दर्शविले आहेत—दिलेल्या शिक्षणाचे तीस दिवस; हे गाढवाच्या सोडविण्याच्या तुरही-इशान्याच्या संदेशाकडे नेतात, जो ध्वज उंचावण्याच्या पाच दिवस आधी येतो; तो दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील बंद दाराच्या पाच दिवस आधी येतो; आणि ते पेंतेकोस्तेच्या रविवार-कायद्याच्या पाच दिवस आधी येते, जे तंबूच्या सात-दिवसीय कालखंडास आरंभ करते; आणि तो रविवार-कायद्याच्या संकटाच्या काळात उत्तरवर्षावाच्या पूर्ण ओतप्रोत वर्षावाचा काळ आहे, कारण त्या कालखंडाची परीक्षा सातव्या दिवसाविषयी आहे.

पाच हा अंक शहाण्या किंवा मूर्ख अशा कुमारींचे प्रतीक आहे. तीस हा अंक याजकांचे प्रतीक आहे, आणि लेवीय हे नाव त्यांनाच निर्देशित करते. सात हा अंक शब्बाथचे प्रतीक आहे. लेवीय तेवीस शब्बाथाच्या परीक्षेच्या काळात याजकांचा इतिहास, मलाखी तीनमधील लेवीय, शहाण्या कुमारी, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार यांचे चित्रण करतो.

पुढील लेखात आपण या गोष्टी पुढे चालू ठेवू.